

Parrotia persica 'Pendula'

Hoogte	3 m
Kroon	breed treurend, dichte kroon, grillig groeiend
Schors en takken	twijgen olijfgroen, bast lichtgrijs met paarsbruine vlekken, in dunne platen loslatend
Blad	ovaal tot omgekeerd eirond, groen, 7 - 10 cm
Herfstkleur	geel, oranje
Bloemen	kleine bloemhoofdjes, rood, februari/maart
Vruchten	gehoornde doosvrucht, circa 1 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	goed vochthoudend
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	parken, boombakken, begraafplaatsen, daktuinen, grote tuinen, kleine tuinen, patiotuinen
Oorsprong	Royal Botanic Gardens, Kew, Londen, Engeland, 1934

Kleine treurvorm die van nature geen doorgaande harttak maakt maar met vele hangende zijtakken breed treurend-spreidend groeit. Wordt circa 1,5 m hoog en beduidend breder. Na vele jaren kan een hoogte van 3 m worden bereikt. In cultuur wordt 'Pendula' gewoonlijk op een hoogstam veredeld, vanwaar de takken als een waterval naar beneden hangen. De boom zal dan iets hoger worden. Het groene blad kleurt lichtgeel tot iets oranje in de herfst. De bloei is gelijk aan die van de soort maar 'Pendula' bloeit nauwelijks. Geeft daarom ook niet veel vruchten. Aparte boom die een opvallende standplaats verdient als solitair in park of tuin.